Karcfalváról korcsolyázott be a világelitbe

Eredményes idényt zártak a csíki short trackesek

Minden várakozást felülmúlva tizenegyedik helyen végzett a februárban Szarajevóban megrendezett Téli Ifjúsági Olimpiai Fesztiválon a csíkkarcfalvi Albert Katalin. A Csíkszeredai ISK tehetséges gyorskorcsolyázójával és edzőjével, Kalamár Zsolttal az idény végén beszélgettünk.

DOBOS LÁSZLÓ

Albert Katalin tizenegyedik lett a Téli Ifjúsági Olimpiai Fesztiválon

FOTÓK: GÁBOS ALBIN

Rövid pályás gyorskorcsolyában született a téli ifjúsági olimpiai fesztiválok eddigi legjobb romániai eredménye, a csíkszeredai Imre Emil 2013-ban arany- és ezüstérmet nyert Brassópojánán. Imre Emilt sajnos nem támogatta senki abban, hogy nemzetközi karrierjét folytassa, így abba kellett hagynia az aktív sportolást. Idén februárban újabb jó eredményt tudott felmutatni a Csíkszeredai ISK korcsolyaszakosztálya, Albert Katalin a 11. helyen végzett Szarajevóban.

Nővére az edzőpartnere

Albert Katalin a csíkkarcfalvi Mártonffy György Általános Iskola 8. osztályos diákja, a versenyidény befejezése után a kisérettségire készül, és a csíkszeredai Kájoni János Szakközépiskolában szeretné folytatni tanulmányait. Sportolói karrierje nagyon fiatalon, már óvodás korában elkezdődött. „Jakab Gyöngyvér volt az első edzőm, Csíkkarcfalván korcsolyáztunk, a száraz edzésekre pedig Csíkszenttamásra jártunk, oda Gyöngyvér hordozott minket. Amikor bekerültünk Csíkszeredába, édesapám hozott minket edzésekre, engem és a nővéremet” – idézi fel a kezdeteket. Albert Katalin Szarajevóban 1500 méteren a 11., 1000 méteren a 12., az 500 méteres versenyszámban pedig a 20. helyen végzett.

Látta, tapasztalta, hogyan és mennyit dolgoznak a magyar válogatott tagjai, akik a világ élvonalában vannak. „Legalább napi öt óra edzés kellene, hogy mi is fel tudjuk venni velük a harcot. A közös versenyeken éreztem, hogy a magyar lányok jobban bírják a hosszú távokat, ami elsősorban a sokkal több jégedzésnek köszönhető” – meséli.

Az Ifjúsági Olimpiai Napok kapcsán első nagy élménye az volt, hogy repülőre ülhetett. Ő addig még soha nem repült, mondta meghatódva. Az olimpiai faluban és a versenyeken nagyon tetszett neki, hogy mindenki egyformán, szépen fel volt öltözve formaruhába, érezték, hogy az az esemény egy ünnep. „A 11. helyezésem után az egész küldöttség kitüntetett a figyelmével, éreztem, hogy valamit nagyon jól csináltam. Mindenki dicsért, gratulált, jólesett, amikor azt mondták, hogy én értem el a romániai csapatból a legjobb eredményt” – folytatta a fiatal diáklány, aki korát meghazudtolva állapítja meg, mire lenne szüksége a fejlődés szempontjából. Több vele egy szinten álló vagy nála jobb csapattársra volna szüksége, aki úgymond „húzná” az edzéseken. Jelenleg csak nővére, Albert Júlia jobb nála a hazai versenyeken. Albert Katalin példaképe a brit Elise Christie, az olimpiai bajnok Liu Shaolin Sándor barátnője.

Egy apró csoda ez az eredmény

Katalin edzője, Kalamár Zsolt szerint a vártnál jobb eredmények születtek Szarajevóban, és ez elsősorban a lelkesedésnek köszönhető. „Egy ilyen nagy nemzetközi versenyre való felkészülésnek nem két hónaposnak, hanem kétévesnek kellene lennie. Mi csak novemberben kezdhettük el az érdemi munkát a februári olimpiai versenyre. A Csíkszeredai ISK pénzhiánnyal küszködik, ezért novemberig csak heti egy-két jégóránk volt, rengeteg szárazedzéssel pótoltuk a specifikus edzések hiányát. Novembertől támogatott a Román Olimpiai Bizottság, így többet lehettünk jégen. A felkészülés szempontjából a normalitástól nagyon távol álltunk” – mondta Kalamár. A fiatal edző csak akkor fogta fel igazán, hogy mi történt, milyen jó eredményt értek el, amikor hazaérkeztek. Akkor lett idő erre reagálni, átgondolni, hogy mi is történt ott. Két nappal hazaérkezésük után Albert Katalinnak éppen születésnapja volt, akkor ünnepelték meg közösen a 11. helyezést.

Kalamár Zsoltnak sportolóként tizennégy évvel ezelőtt, 2005-ben volt alkalma részt venni téli ifjúsági olimpiai napokon, így tudta, milyen erős, kemény verseny. „Egy apró csoda a mi eredményünk, ez a 11. hely, mert csak alapszinten tudtunk felkészülni, a felszerelést is csak az elutazás előtt pár nappal kaptuk meg. Így alakult, a panaszoknak sok értelme nincs. Megvolt a napi stressz, mint minden kapcsolatban, az edző–sportoló kapcsolatunkban is voltak kevésbé jó időszakok, de mindketten örültünk a végén. Nem is egymás közötti feszültség volt, hanem egy harc. Harcoltam én a sportolómmal, Katalin a jéggel, és én a palánk mellett mindennel, ami ellenünk alakult. Életre szóló élmény marad a szarajevói eredmény” – fogalmazott.

A versenyek között nem sok szabadidejük volt, nem tudtak szétnézni a városban, a szabadnapokon is edzéseket tartottak. De a biztonsági szabályok is azt írták elő, hogy ne nagyon járkáljon senki sehol magánutasként. Az olimpiai faluban és a versenyhelyszíneken komoly biztonsági intézkedések voltak, minden épületben fémdetektorokon mentek át, a jégpályán volt legalább száz katona. Az utolsó előtti napon Kalamár hosszasan elbeszélgetett Mihai Covaliuval, a Román Olimpiai Bizottság elnökével, aki őszinte volt, nem ígért semmit, de tapasztalata révén nagyon sok jó tanácsot adott arra vonatkozóan, hogy miként kell felépíteni egy profi sportoló karrierjét.

A magyar gyorskorcsolya az etalon

A magyar rövid pályás gyorskorcsolyázók nyertek olimpiát, vébét, ifjúsági olimpiát, tehát ők az etalon. A magyar short trackben két olimpiai ciklusra előre készülnek, megvannak a hosszú és rövid távú elképzelések, edzéstervek, és ezeket óraműpontossággal betartják. „Nem mindegy, hogy napi ötven percet készülhetsz a jégen heti négy alkalommal, vagy napi kétszer kilencven percet, plusz szárazedzések. A magyar gyorskorcsolya-válogatottba készülő gyerekek magántanulók, az edések között járnak iskolába, külön iskolai programot állítottak össze nekik. A magyar csapattal nagyon jó viszonyban vagyunk, volt szó egy korcsolyaakadémia létesítéséről is, de a romániai korcsolyaszövetség évek óta működésképtelen. Jelen állapotok közepette nagyon nehéz egy együttműködési vagy partnerségi szerződést kötni a magyar szövetséggel. A korcsolyaszövetség nem működik, de mi évek óta mindent megmozgatva, pénzt koldulva, a sportminisztérium vagy az olimpiai bizottság segítségével kijutunk világversenyekre. Nem normális, ami a romániai korcsolyasportban történik. Látják, hogy így is érünk el eredményeket. Szerintem fel kellene számolni az egész szövetségmaradékot, lenullázni, és teljesen újat alakítani. Ez így, ebben a formában nem vezet sehová” – magyarázta Kalamár Zsolt.

A csíkszeredai edző szerint nemzetközi edzőtáborokba, minél több nemzetközi versenyre kellene eljutni, hiszen a sportolók ott lesik el egymástól azokat a fogásokat, taktikai megoldásokat, amikre pályafutásuk során szükségük lesz. „Mi mindennap arra törekszünk az edzéseken, hogy tökéletesítsük a korcsolyázást, a technikát, a versenyeken adódó szituációkat. De amit a sportoló egy nemzetközi verseny során elles egy példaképtől, az teljesen más. Amit elles, azt ő saját magára szabva próbálja alkalmazni a versenyeken” – hangsúlyozta.

A sportoló edzője, Kalamár Zsolt